

—Στ. 3, Λίθου τοῖς γοῦν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λίθου εὐποροῦσα τοῖς γοῦν. Παρὰ δὲ τοὺς εἰς χρῆσιν μύλων ἐπιτηδείους τούτους λίθους, εἶχε καὶ τοὺς κισσορώδεις, οὓς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 116) ἔδηλωσα ἐκ τοῦ Θεοφράστου.—Στ. 13, Κάρπαθος.] Σκάρπαθος νῦν μετά τοῦ σ, καθά καὶ παρά τὸ Κύπτω τὸ Σκύπτω, καὶ παρά τὸν Κορυδαλὸν ὁ Σκορδαλός.—Στ. 14, Τετράπολις.] Οἱ δὲ Σκύλαξ Τρίπολιν αὐτὴν λέγει. Εἴκος μέντοι γραφικῶς ἡμαρτῆσθαι παρ' ἐκείνῳ τὸ Τρίπολις.—Στ. 17, Νεσυρίων.] ΗΔ, ΑΤ, Νεσύρων.—Στ. 18, Χελίους.] Ἰσ.γρ. Δισχιλίους. ίδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 20, Κάτος.] Σώζεται καὶ νῦν τούνομα.

ΣΕΛΙΔ. 298, στ. 5, Λέρον.] Ίσως ἀτέραν τῆς ἀνωτέρω (σελ. 295) Λέρου· οὗτοῦ γάρ ὁ Πλίνιος (IV, 12, § 23, καὶ V, 31, § 36), ζοικέ πως ιεροτελεῖ Λέρους.—Καλύμνων.] Καλόλυμνο νῦν, κατά τὸν Μελίτιον.—Στ. 10, Οἱ δ' ἄρχ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 676.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 299, ἐν τῇ Περιοχῇ τῆσδε τῆς Βιβλου, σίχῳ 5, ἔγραψε ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, Τὰ τῷ Βιβλίῳ, μετά διπλοῦ ἄρθρου, ΑΤ, Τῷ βιβλίῳ.—σίχῳ 9, Σοάνας (τοὺς ἔξης, σελ. 313, τῷ Στράβωντι μνημονευθησομένους), αὐτὸς διορθώσας, ΑΤ, Χοάνους· ἵτι δὲ καὶ Ναβειανοὺς, (τοὺς ἔξης, σελ. 324 ρηθησομένους), ΑΤ, Λίβιανούς.

ΣΕΛΙΔ. 300, στ. 1, Εσπέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εσπερίας.—**Στ. 18, Οὖσαι.]** ίσ.γρ. ίοῦσαι.

ΣΕΛΙΔ. 301, στ. 11, Εκβάλλουσι ποταμοὶ, ρέοντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐκδίδωσι ποταμὸς, ρέων.—**Στ. 13, Τῇ ἀπὸ τῆς... οὔσῃ.]** ΗΔ, ΑΤ, Ή ἀπὸ τῆς... οὔσα.

ΣΕΛΙΔ. 302, στ. 2, Αῦθις.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύς. ίδ. τὰς Γαλλ. σημ.—**Στ. 11, Καὶ ἀεὶ τά.]** Ως κακῶς ἐνθάδε πλεονάζον, διέξειλα ἀσερίσκοις τὸ ἐπίρρυμα. ίσ.γρ. Καὶ δὴ καὶ τά.—**Στ. 16, Εκπίπτει.]** Ἀποκατέζησα τὴν προτέρου γραφήν, ΑΤ, Εμπίπτει.—**Στ. 24, Άμαξοικοι.]** ΗΔ, ΑΤ, Άμαξοικοι. ίδε τὰ ἀνωτέρω (σελ. 114) σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΔ. 303, στ. 1, Σερροί.] Σίρακες ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 324) οὗτοι ὄνομάζονται τῷ Στράβωντι ἀδηλον ὃν ὅποτέρου τῶν γραφῶν ὡς γυναικαὶ ἀποδέχεσθαι χρή.—**Στ. 2, Οἱ δέ.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ δέ,

καὶ.—Στ. 4, Τῷ κατὰ τὴν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τὰ κατὰ τὴν φέρεται γάρ πρὸς τὸ Θαλάττη.—Στ. 5, Μακροπώγωνες.] Τοὺς αὐτοὺς οἶμαι, οὓς ἐν τοῖς ἔξι (σελ. 388) Μάκρωνας καλεῖ οἱ αὐτοὶ δὲ ιοίκασιν εἴναι καὶ τοῖς παρ' Ἰπποχοάται Μακροκεφάλοις.—Στ. 18, Τοῦ δὲ ὑπέρ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ δὲ ὑπέρ—Στ. 21, Ἀλλως τε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλλως δέ.—Στ. 28, Φασί.] Ἐκ ΔΓ προσεληφτική τὴν λίστην.

ΣΕΛΙΔ. 304, στ. 19, Ρόμβίτης.] Κατὰ τὸν Πάλλαν (Pallas, *Second voyage. tom. IV*, pag. 235, ἐκ τῆς Γαλλικ. μεταφρ.), ὁ μέγιστος Ρόμβίτης εἴη ὁ καλούμενος νῦν Jei, ὁ δὲ μικρὸς, ὁ *Atschujef*.

ΣΕΛΙΔ. 305, στ. 17, Εὔχον.] Οὗτος ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Εὔχων. Εἰ δὲ καλῶς ἔχει ἡ διόρθωσις, ὡς διὰ μέσου παρεντεδέντα ἐκληπτέον τὰ προηγούμενα, Εὐταῦρα... ή καὶ πλειόνων, ἵνα φέρηται πρὸς τὸ, Ἀχείλλειον, ἡ μετοχή. Ἀρσενικοῖς μέντοι καὶ ἀνωτέρῳ (σελ. 31), Εὔχων, ἔγραψεν ὁ Στράβων, πλὴν εἰ μὴ κάκει γραπτέον Εὔχον, τῷ διὰ μέσου παραχυθουμένῳ; τὸ δοκοῦν ἀσυνάρτητον.—Στ. 19, Σετύρου.] Ἰσως οὕπερ ἀνωτέρῳ (σελ. 30) ἐμνημόνευσεν, η καὶ ὄμωνύμου τινὸς ἔτέρου τῶν Βοσπορακῶν δινήζει.

ΣΕΛΙΔ. 306, στ. 2, Οἱ ἐπὶ τοῦ σόματος.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου· ἵσως δὲ καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς τὴν Ἀπὸ (ἥν ἔνια τῶν ἀντιγράφων φέρει) τρέψῃ ὥρειλον.—Στ. 6, Διειργομένῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διειργόμενον. Ή δὲ κατὰ διτεκτὴν γραφὴν ἀπήτει πάντως καὶ ἡν ἀνωτέρῳ προσέθηκε ἀντωνυμίαν, Ω.—Στ. 11, Κοροκονδαμίτειν.] Ἐκ ΔΓ (ῶδε τε καὶ τοῖς ἔξι), ΑΤ, Κοροκονδαμῆτειν.—Στ. 22, Γοργεππία ἐν τῇ Σεινδεκῇ, τὸ βασίλειον κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Γοργεππία ἐν δὲ τῇ Σεινδεκῇ τὸ βασίλειον. Ἰδε τὰς Γαλλικ. σημειώσ. —Στ. 26, Τὸ Φαναγόριον.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ Φαναγόριον ἐμφαίνεται ὁ Στράβων Φαναγορίαν, Θηλυκῶς, καὶ Φαναγόριον, οὐδετέρως καλεῖσθαι τὴν αὐτὴν πόλιν, καθά καὶ ἀνωτέρῳ Ἀκραίφιας (σελ. 180) Θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς, καὶ Ἀκραίφιον (σελ. 183), οὐδετέρως εἴροικε.

ΣΕΛΙΔ. 307, στ. 2, Ή Φαναγορία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ Φαναγόρεια (ἄπερ ὁ Βυζάντιος Στέφανος διὰ διφθόγγου γράφει, Τὰ Φαναγόρεια).—Στ. 10, Δανδάριοι.] Ἐν τε τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ρ, Δαρδάριοι, καθά γράφεται καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Δουκούλ. § 16).—Στ. 12, Ἀλλοι.] Γραπτέον, ὡς ἔδοξε τινι τῶν

κριτικῶν, Καὶ ἄλλοι.—Στ. 23, Καὶ κατακλύσαι.] Ἐκ ΔΓ προσεικρά τὸν σύνθεσμον.—Στ. 24, Κατὰ τὴν Γοργιππίαν.] ΉΔ, ΑΤ, Καὶ τὴν Γοργιππίαν.

ΣΕΛΙΔ. 308, στ. 3, Καλοῦσι δ' αὐτὰ οἱ ἙΛΛΗΝΕΣ καμάρας.] Ἐπὶ Στράβωνος οὗτοις οἱ δὲ Βυζαντῖνοι συγγραφεῖς ἐπειτα, Κουμπάρας, καὶ Καραβόκουμπάρας, οὐκ ἐκ παραφθορᾶς τοῦ Κύμη, ὡς ἀν πιθανῶς τις οἶσαιτο, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ Καμάρα, ὡς καὶ νῦν, ὡς καὶ πάλαι, δηλοῦται ἡ ἀψίς, τουτέσιν οἰκοδομὴ τοξοειδῆς, τῶν Σκυθῶν πεισατῶν καταστγοις χρωμένων πλοίοις, καθά καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς Νομάδες ταῖς ἀμάξαις, ταῖς καλουμέναις ὀσαύτως Καμάραις (Ιδ. Λεξικ. Συειδέρ. λέξ. Καμάρα), κατὰ τὰ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις Ἀρματα καμαρωτὰ (Ἄνην. σελ. 139). Ισορεῖ δὲ Τάκιτος καὶ τὸν τούπον, καθ' ὃν ἐξέγαζον τὰ πλοῖα, οὐκ ἀει τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλ' ἐν χειμῶνι καὶ τριχυμίᾳ, τοῖς ἄκροις αὐτῶν σανίδας ἐκατέρωθεν ἐπισυνάπτουντες καὶ εἰς ὁροφῆς ἀνεγείροντες σχῆμα, Camaras vocant... et tumido mari, prout fluctus attollitur, summa navium tabulis augent, donec in modum tecti claudantur (*Tacit. Historiar. lib. III, cap. 47*). Τὴν δὲ λέξιν, θν αἱ πλεῖσται τῶν πάλαι καὶ νῦν γλωσσῶν ἴδιάσαντο, τοὺς μὲν παρὰ τὸ Κάμυειν τῷ βάρει ἐτυμολογοῦντας (Στέφαν. Θησαυρ. τόμ. Β, σελ. 51) παιζεῖν φίσομεν ἀπιζητέον δ' οὐχ ἦττον καὶ τοῖς ἐκ τῆς Καρῶν διαλέκτου παράγουσιν. Ἐν γοῦν τοῖς ἐκδοθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Κοκχίου Ἐλληνοι Χειρουργοῖς φέρεται (σελ. 106) σχόλιον τόδε, «Ἀπολλώνιος» ἐν τοῖς Καρικοῖς φησί, κατὰ Κριῶν διαλέκτου, ΚΑΜΑΡΑ λέγεσθαι «τὰ ἀσφαλῆ». Διὰ τοῦτο οὖν καὶ τὰς ὑπὸ τῶν Ελλήνων καλουμένας «ψκλέθας, ὡς ἀσφαλεῖς οὖσας οἰκοδομᾶς, ΚΑΜΑΡΑΣ λέγομεν.» Πιθανώτερον ὁ Φῆσις παρὰ τὸ Κάμπτω παρήγαγε τὴν Καμάραν· ἀπάντων δ' ἵσως πιθανώτατοι οἱ τῆς Ἀσιανῶν φωνῆς αὐτὴν εἴναι βουλόμενοι. Κεμέρ γάρ τῇ Χαλδαιῶν φωνῇ λέγεται τὸ ζωννύειν, καὶ Καμούρ ἡ ζώνη, ὡς φησιν ὁ Μαρτίνιος. Καὶ νῦν δὲ οἱ Τούρκοι Κεμέρ καλοῦσιν οὐ μόνον τὴν Καμάραν, τουτέσι τὸ καμπύλον καὶ τοξοειδὲς σχῆμα (παρ' ὃ καὶ τὸ τῶν Γάλλων Cambref, τουτέσιν εἰς τόξου σχῆμα κυρτοῦν τι), ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην λέγει δὲ καὶ ὁ Ησύχιος, καὶ Καμάραι, ζῶναι σρατιωτικά. Διὸ καὶ ὁ Λίψιος διαγράφειν ἔβούλετο τοῦ Στραβωνείου χωρίου τὰς δύο λέξεις, Οἱ ἙΛΛΗΝΕΣ, ἐν' εἴη ξενικὸν, καὶ οὐ τῶν Ελλήνων, τούνομα. Ήμεῖς δ' οὖν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπὶ μὲν τὸν τοξοειδῶνς σεγάσματος τῷ Καμάρα χώρ-

μεδα, ἐπὶ τῶν δὲ οἷκων κεχωρισμένων οἰκίσκων, ἀναβιβάζοντες τὸν τόνον, καὶ τῆς μέσης συλλαβῆς τὸ φωνῆν τρέποντες, τῷ Κάμερα, κατὰ τὸ τῶν Ἰταλῶν Camera (Γαλλ. Chambre). Καὶ ρῆμα δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τύπου σύνθετον ἡμῖν ἔξι τὸ Καμαρόνω, ἐνεργητικῶς μὲν, ταυτόσημον τῷ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Καμαρόῳ, ἢ Καμαρένω, τουτέστιν εἰς σχῆμα καμάρας κυρτῶ, οὐδετέρως δὲ, τῷ παρ' ἑκαένοις Αἴρονται συνώνυμον, οἵ καὶ τὸ Καμαρόν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑτασσον σημασίας, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ παρ' Ήσυχίῳ ἐνεργητικοῦ, α Κατενναχαράσεν, κατενήδρυνται. ^ν Ή δὲ ἐπὶ τοὺς ἄβρυντομένους μεταφορὰ τοῦ Καμαροῦν ἔχει τι παραπλήσιον τῷ καμικῷ λεγομένῳ (Άριτορ. Λυσιέρ. 8) Τοξοποεῖν τὰς ὄφρυς^ς οὐ γάρ μόνον οἱ σκυδρωπάζοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄβρυντομενοι τοῦτο ποιεῖν εἰώθασι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρεκβάσει, μακρῷ μὲν πλείω τοῦ δέοντος, καὶ οὐδὲν πρὸς τὸν Στράβωνα, χρήσιμα δὲ ἵσως τοῖς ἡμιτέροις, ὃν χάριν καὶ γράφω.

—Στ. 19, Επίλυτρα ποιοῦνται.] ΔΓ, Επίλυτρα ποιοῦσι. Μονχδεκὴ καὶ τῷ Στράβωνι ἴδια λέξις καὶ φράσις, ἔχουσα τι παραπλήσιον τῷ, Επίτεμον ἐποίησαν, ἐπὶ πολίτου λεγομένῳ, ἡνίκα ἐξ ἀτιμωδέντος, καὶ τὰ πολίτου ἀπωλέσαντος δίκαια, εἰς πολίτην αὐθις μεταποιεῖται. Εἶτε γάρ τὸ Επίλυτρα οὐκ οὐσιαστικὸν, ἵσον τῷ Λύτρᾳ, καθάπερ φέρεται ἐν τοῖς Λεξικοῖς, ἀλλ' ἐπίθετον^ς καὶ σημαίνει τὸ Επίλυτρον ποιεῖσθαι, τὸν ἀλόγοντα πολέμῳ καὶ δεδημένον οὗτῳ κατέχειν, ὃς^τ ἐπέδειν ἐπὶ λύτροις αὐθις ἀπολύειν.—Ανάπλους.] Κατάπλους ὠφειλε φάναι^ς ἵσως δὲ κατεχρήσατο τῇ λέξει.

ΣΕΛΙΔ. 309, στ. 2, Ζυγῶν.] ΗΔ (συνχρόνους τῷ ἀρχαιῷ μεταφραζῆ, Zygorum εἰπόντε), AT, Ζυγίων.—Δυσχωρίας.] ΗΔ, AT, Δυσχερείας (ΔΓ Δυσχερίας). Καὶ οἱ μεταφραστὶ δὲ, locorum difficultates ἡρμήνευσαν.—Στ. 9, Βατά.] Ἐκ ΔΓ, AT, Βάτα. Δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἔξης γενικὴ τοῦ ὀνόματος, Βατῶν.

ΣΕΛΙΔ. 310, στ. 11, Κασπίων.] Εἴθησος οὗτω καλουμένου, ὃς ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 318) δηλώσει.—Στ. 17, Προσπίπτοντα.] Ἰσ.γρ. Προπίπτοντα.

ΣΕΛΙΔ. 311, στ. 7, Οἰς οὐδὲν τῶν ὅντων ΜΈΔΕΙ.] Οἱ οὐδὲν φροντίζουσι τοῦ ἀληθοῦς, καθάπερ ἀλλοχοῦ (σελ. 302) ἔφρασε^ς καὶ φέρεται ἀμέσως οὐ πρὸς τὸ Εἴθη, ἀλλὰ πρὸς τοὺς φήσαντας τριακόσια ἔθνη συνέργεσθαι εἰς τὴν Διοσκουριάδα, ὃς ψευσαμένους. Οὐ τούτου μετακινητέου τὴν γραφὴν εἰς τὸ ΝΕΤΕΣΤΙ, καθά παρήνει τις τῶν κριτικῶν.—Στ. 13, Πλησίου.] ΗΔ, AT, Πλησίων.—Στ. 18,

Τὴν θάλατταν.] Ἐκ ΔΓ, προσειληφε τὸ ἄρθρον.—Στ. 19, Τριῶν ἡμερῶν, ἡ δύο.] Ἰδὲ τὰς Γαλλ. σημειώσ. —Στ. 20, Καὶ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς.] Γραπτέον, οἶμαι, ΚΑΤΑ τὰς τῶν κ. τ. λ. Ἐζε γάρ ὁ νοῦς, Μαλακοὺς εἴναι τοὺς αἰγυαλοὺς καθ' οὓς τόπους ἐκβάλλουσιν οἱ ποταμοί. Μαλακοὺς δὲ λέγει τοὺς θειώδεις ἀποβαίνοντας, διὰ τὴν ἐκ τῶν ποταμῶν πρόσχωσιν, καὶ ἀπροσπέλαξον ποιοῦντας τὴν ήδονα, καθά φήσει ἐν τοῖς ἑξῆς (σελ. 316) ἐκ τούτου δὲ μακρὸν γάνεσθαι συνέβαινε τὸν πλοῦν, καὶ οὐ δύο ἡ τριῶν ἡμερῶν; τῶν ἀρχαίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ τὴν γῆν πλεόντων, μηδὲ μακράν ἀριστερά τολμώντων τῆς ήδονος.—Στ. 23, Πολλὴν ὑλὴν γάρ οὐκὶ φύει.] Τὴν μὲν δευτέρην λέξιν αὐτὸς προσέθηκε τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ ΔΓ ἀνελέξαμν, ΑΤ, Πολλὴν τε γάρ καὶ φύει. Εἰρηκε δέ καὶ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 268) αἾχουσι δὲ ὑλὴν ἐνταῦθα παμπόλλην ναυπηγῆσιμον. Ως οὖσις ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής, οὐδετέρως ἔργηνεσσας multa, τηνικαῦτα γραπτέον, διχα προσθήκης, Πολλά τε γάρ καὶ φύει, ἀναφέροντας πρὸς τὸ προηγούμενον, Πᾶσι.—Στ. 25, Ἀπεκόμιζον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεκόμιζον.

ΣΕΛΙΔ. 312, στ. 5, Νοσεῖ.] Ἐκ τῶν Εὔριπίδου Τρωάδων (σίχ. 27).

ΣΕΛΙΔ. 313, στ. 7, Στρατιάν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείαν.—Στ. 8, Οὐ συντεταγμένου.] Ἰσως πλεογάζεται ἡ ἀρνησις.—Στ. 11, Ή δὴ καὶ τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ μὴ καὶ. Ἐτεροι δὲ ἀπαν τοῦτο τὸ χωρίου μέχρι τοῦ Χρύσειων, οὐ γυνήσιον εἴναι Στράβωνος γράμμα ὑπέλλαβον. Ὁ νοῦς, Καθ' ὃ δὴ καὶ τοὺς πρὸς ἔω τούτους, παρ' οἷς ὁ χρυσὸς, ἐκάλεσαν Ἱβηρας, ὅμωνύμως τοῖς πρὸς ἐσπέραν Ἱβηροις (τουτέσι τοῖς Ἰσπανοῖς), χρυσοῦ κάκισίνοις εὐποροῦσιν οὐκ ὀλέγουν.—Στ. 13, Θαυματῶς, ὡς τοὺς φαρμακτοῖς τετρωμένους βέλεσι λυπεῖν καὶ τὴν ὁσμήν.] ΗΔ, ΑΤ, Θαυματῶς, ἀ καὶ τοὺς ἀφαρμάκτοις τετρωμένους βέλεσι λυπεῖν κατὰ τὴν ὁσμήν· ήν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ διορθώσεως τοῦ Κασωβῶνος παρειληφε, τῶν προτέρων ἐκδόσεων φερουσῶν, Θαυματῶς, καὶ τοὺς ἀφαρμάκτοις κ. τ. λ. Παρήνει δὲ ὁ διωρθωκὼς καὶ τὸ Θαυματῶς τρέπειν εἰς τὸ Θαυματοῖς· ἔτεροι δὲ τὸ Ἀφαρμάκτοις εἰς τὸ Φαρμάκτοις (κακοτόνως), καὶ ἄλλοι εἰς τὸ Ἐνφαρμάκτοις (κακοσυνθέτως), μεταποιεῖν ἔτιούλοντο. Ή δὲ οὖν λέξις, Φαρμακτὸς, οὕπω κατακεχώρισαι ἐν τοῖς Δεξιοῖς.—Στ. 18, ἔχει σφόδρα, καλῶς.] ΗΔ, ΑΤ, ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς. Ή γάρ οὗτοι γραπτέον διχα συνδέσμου, ὡσπερ ἔγραψα, ἡ γοῦν μετατιθέντας τὸν σύνδεσμον, ἔχει σφόδρα, καὶ

καλῶς.—Στ. 20, Πόλεις τε καὶ ἐποικίοις.] Ἐν τοῖς ἀμφιβολομένοις κατέταξε τὴν λίξιν, Ἐποίκειον, ὁ Συνειδέρος¹ σημαίνει μέντοι, ἀντιδιασταλόμενα πρὸς τὰς πόλεις, τὰς ἐποίκιας ἐνθάδε, τὰς κώμας, ἢ μᾶλλον τὰς κωμῶν ἐλάττους οἰκήσεις, ἃς ἡ συνήθεια Χωρίαι (villages) καλεῖ, πρώτων ἐπει ταῦτης τῆς σηματίας χρησιμένων τῶν Εβδομήχουτα (Παραδίπομ. Α, κεί, 25), «Ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις.» Ἔνθα σημείωσαι καὶ τοὺς Πύργους, οὗτα καλούσθη μέχρι θεῦρο καὶ τῆς συνηθείας, παρὰ τοὺς Χίοις μάλιστα, τὰς ἐν τοῖς ἄγροις κατοικίας τῶν εὐδαιμόνων.—Στ. 21, Κερκυμωτάς εἰναι τὰς εἶγας.] Τουτίσιν ἐκ κεράμου, οὐκ ἐκ καλάμου, προτεμένας. Προσέθηκα δὲ καὶ τὸ ἄρθρον, ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἔτης (σει). 456) παραλλήλου χωρίου ὄρμώμενος.

ΣΕΛΙΔ. 314, στ. 3, Τὴν Κολχίδα.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸ ἄρθρον.

—Στ. 6, ἐκ τοῦ Καυκάσου.] ΗΔ (συγάδουσα τῷ ἀρχαιῷ μεταφραζῆ, a Caucaso); AT, Κάτω τοῦ Καυκάσου.—Στ. 18, Καὶ ἐξ εἰς τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸν σύνδεσμον.—Στ. 20, Σαραπανῶν.] Τῷ αὐτῷ, φέρε καὶ ἀνωτέρῳ (σει. 311), τόνῳ ἀμεινονού δόμως ἀντείνοιτο κατὰ τὴν δευτέραν, Σαραπάνων, ἀπ' εὐθείας οὐδετέρας, Τὰ Σαράπανα.—Στ. 22, Γενόμενος.] Ἐκ ΔΓ, AT, Γενόμενος.

ΣΕΛΙΔ. 315, στ. 4, Εἰνβολή.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαίκην γραφὴν (ἴδι. κατωτέρ. σει. 318), AT, Είνβολή.—Στ. 10, Λατομητῆς.] Ἐκ ΔΓ, AT, Λατομητή.—Στ. 23, Λοιπῶν.] ΗΔ, AT, (ἀδικοήσου) Λαζῶν.

ΣΕΛΙΔ. 316, στ. 4, Οὐκ ἌΓΡΙΟΙ· ταῦτη δὲ καὶ πολεμικοὶ μετρίων.] Καλῶς ποιῶν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, AT, ἌΛΛΑΟΤΡΙΟΙ, ἔγραψεν ΑΓΡΙΟΙ, ἐξ ἑνὸς ἀντεγράψου μόνου, φέρε προσμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐμὸν, ἐν φέρεται προσγεγραμμένου ἔξωθεν ὡς θεόρθωσις τὸ Αἴγρεος. Τοῦτο γάρ ἀπαιτεῖ καὶ ὁ νοῦς τοῦ χωρίου ὅσῳ γάρ μᾶλλον ἡμερικ τὰ ἔθνη, τοσούτῳ μετριώτερον πολεμοῦσαν ἄλληλοις· καὶ τοῦμπαλιν, ὅσῳ μᾶλλον ἄγρια, τοσούτῳ πλέον εἰς πολέμους ἐξὶν εὐεπίφορος, καθά καὶ Αριστοτέλης (Πολιτικ. ἀ, § 9) εἴρηκε περὶ τοῦ μήπω ἡμερωμένου ἀνθρώπου· αἱ Λίμναι γάρ φύσει τοιοῦτος καὶ πολέμου ἐπιθυμητής.» —Στ. 6, Πρὸς ἔω... πρὸς δύσιν.] Ἀποκατέσησα τὴν προτέραν γραφὴν, AT, Πρὸς ἔω... πρὸς δύσει.—Στ. 19, Στόματα... τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ παχνιέλως ΕΠΙΓΕΔΩΝΤΑ.] ΔΓ, ΕΠΙΓΕΓΕΔΩΝΤΑ. Οἱ ἀρχαῖοι μεταφραζοῦσι ἡρμήνευσεν fallenūia, ὥσπερ ἀν εἰ ἐγέγραπτο, Επιελανθάνοντα. Τῶν τις κριτικῶν καλῶς ἔχει τὴν ἐκδεδιμένην

γραφὴν ἴσχυρίσατο, μηδέποτε παραθέμενος τὸ τε ἐξ ἀισχύλου (Πρωτ. δεσμ. 89),

Ποντίων τε κυράτων

Ἀνήριθμον γέλασμα,

καὶ ἔτερα ἐξ ἔτέρων Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων ποιητῶν, οἱ τῷ γελᾷν μεταφορικοῖς ἔχρησαντο ἐπὶ θαλάσσης. Ἐτερος δὲ χριτικὸς τῶν ἐν ὄνόματι, ὡς ἀλλογρίᾳ τοῦ χωρίου τὴν λέξιν οὖσαν τρέπειν παρήνει εἰς τὸ ἘΠΙΓΕΙΑ ὄντα, οὐ κακῶς τῷ νῷ. ίσως μέντοι γραπτέον, τὸν αὐτὸν φυλάσσοντας νοῦν, ἘΠΙΠΟΛΑΙΑ ὄντα, τοιτέσιν ὅλιγον καὶ ἐπιπόλαιον ἔχοντα τὸ ὕδωρ, καὶ διὰ τοῦτο μὴ συγχωροῦντα προπελάσαι τῇ ήδονῃ. αἲπιπολαιοτέρων, τῶν μὴ βαθέων» φησὶν Ἡσύχιος. —Στ. 20, Μηδὲν ὑφορμον.] Ή ἐπιειδεκῶς καὶ οὐδετέρως ἐκληπτέον, προσυπακούοντας τὸ Μέρος, ἢ γραπτέον ἀρσενικῶς καὶ οὐσιαζικῶς μηδένα (ἢ μηδέν') ὑφορμον.

ΣΕΛΙΔ. 317, στ. 4, Οὐδὲν δεῖ.] ίσ.γρ. Οὐδὲν δεῖ.—Στ. 8, Άσπαρτα... Κυκλώπειόν τινα διηγούμενος βίον.] Αἰνίττεται τὰ ἐν τῇ Όδυσσεϊ (i, 106-109) εἰρημένα.—Στ. 16, Εκείνων.] ΗΔ, ΑΤ, Έκείνω. Φέρεται γάρ πρὸς τὸ, Τοῦ Βαεύλωνίου καὶ τοῦ Αἴγυπτίου.—Δ' αἱ Ἀμπελοι.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ ἀμπελοι. ΔΓ, Γάρ αἱ ἀμπελοι.

ΣΕΛΙΔ. 318, στ. 5, Διεκινδύνευσαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εκεινδύνευσαν.

ΣΕΛΙΔ. 319, στ. 8, Μυρισθεῖς.] ΔΓ, Μερισθεῖς.—Στ. 11, Τούτου.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει huius), ΑΤ, Τοιούτου.—Στ. 12, Μαντείαν τινά.] ΗΔ (συνάδουσα οἵς ἀνωτέρω, σελ. 8, ἔγραψεν ὁ Στράβων), ΑΤ, Μαντεῖα τινα.—Στ. 25, Οικίσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκῆσαι.

ΣΕΛΙΔ. 320, στ. 17, Ἐπίκρανα.] Γράφε, Περίκρανα, καθάρισουσι τάντιγραφα, καὶ οὐκ, Ἐπίκρανα, ὁ πλανηθεὶς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ὡς ἐν ἀντεγράφοις φερόμενον, ἀπεδεῖχτο, ΑΤ (ἔτει χείρουνος γραφῆς τῶν προτέρων), Δορύκρανα.—Στ. 18, Δύο δὲ μῆνας κ. τ. λ.] Ἐπειδὲ τὰς περὶ τούτου εἰκασίκς τοῦ Πάλλα (Pallas, *Second voyag. tom. II*, pag. 142, édit. de 1811), δις φησὶν ἔχνη τινὰ τοῦ παραδόξου τούτου ἔθους τῶν Ἀμικζόνων καὶ τῶν Γαργυρέων καταλεκτῆριθας νῦν παρὰ τοὺς καλούμενοις Τσερκέσοις Σκύθαις. ίδε καὶ τὰς ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει σημειωθέντα.

ΣΕΛΙΔ. 321, στ. 3, Μερμόδας.] Όν μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 320) Μερμάδας λέντεν. Οἱ Πάλλας οἴσται τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ νῦν καλουμένῳ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἔγχωρίων Mermédik.—**Στ. 22, Στρατεύν.] ΔΓ (ἀμείνων), Στρατείαν.**—**Στ. 25, Ταῦτά γε αὐτά.]** Μακρῷ ἀμείνονι ἀν ἐγράφετο, Ταῦτά γε ταῦτα.

ΣΕΛΙΔ. 322, στ. 2, Ταραί.] ΗΔ, ΑΤ (πόλεως ὄνοματος), Πάρος. ΔΓ, Πάφαι : Πάφας.—**Στ. 9, Δυναξεύουσαν.]** Ἀποκατίσησε τὸν τῆς Κασσωβανίου ἐκδόσεως γραφὴν, ΑΤ, Δυναξεύσαι.—**Στ. 11, Οὐκ εἰρήκαστιν οὐδὲ οἱ εἰπόντες.]** Γράφε, Οὐκ εἰρήκασιν· ΟΥΔ' οἱ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜÁΛΙΣΤΑ ΟΥΔΕΝΟΣ Μέμνηνται τοιούτοι· οὐδὲ οἱ εἰπόντες. Εξερρόύησαν γάρ τοῦ χωρίου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἰκδύσει τὰ κιφαλαῖοις κεχαραγμένα γράμματα.—**Στ. 16, Οἱ γε πλάσαντες.]** ΗΔ, ΑΤ, Οἱ δὲ πλάσαντες.

ΣΕΛΙΔ. 323, στ. 5-7, Άλλα μιὰ τὴν δόξαν... ὑπέλαθον.] ΗΔ, ΑΤ (ἀσυναρτήτου), Άλλ' ἡ δόξα... ὑπέλαθον.—**Στ. 10, Τὰ πρὸς Άλβανίκην, καὶ Ιβηρίαν, καὶ Κόλχους, καὶ Ήνιόχους.]** Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ πρὸς Άλβανία, καὶ Ιβηρία, καὶ Κόλχοις, καὶ Ήνιόχοις.—**Στ. 17, Πλατεῖα.]** Αποκατίσησε τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Πλατεῖα. Τὸ δὲ σχῆμα τῶν ὑποδημάτων τούτων ἴσδρηκεν ὁ Γάλλος Χαρδίνος (Chardin, *Voyag. de Paris à Ispahan*), αὐτὸς γενόμενος ἐν τοῖς τόποις.—**Στ. 18, Καὶ σὺν τοῖς φορτίοις.]** Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Σὺν τοῖς φορτίοις, καὶ.—**Στ. 21, Πέλμασιν.]** Αποκατέσησε τὴν γνησίαν γραφὴν, ΑΤ (τυπογραφικοῦ ἵσως ἀμαρτήματος) Τέλμασιν.—**Στ. 23, Τὰ κλίματα.]** Εἴ ΔΓ προσεληφα τὸ ἄρθρον.—**Στ. 26, Εὔκορία.]** Ἰσ.γρ. Άπορία.

ΣΕΛΙΔ. 324, στ. 1, Χαικνοῖται.] ΔΓ, Χαιανίται : Χαιανοῖτες : Χαιανοί τε : Χαιανοῖ τε. ίδε τὰς Γαλλικ. σημειώσει.—**Στ. 2, Εἰσαδίκων.]** ΔΓ, Σιράχων.—**Στ. 9, Εἴσελλε.]** ΗΔ, ΑΤ, Εἴσειλε.—**Στ. 10, Εἴκοσιν.]** Αἴπιςον ὅλως. Ισ.γρ. Οκτώ. Εν γάρ τοῖς ἀντεγράφοις τὰ δηλοῦντα τὸν εἶκοσι (κ') καὶ τὸν ὀκτὼ (η') ἀριθμὸν σοιχεῖα συγχέονται πολλάκις.—**Στ. 23, Που πεντακιλίους.]** Εἴ τοῦ ἐμοῦ μόνου ἀντεγράφου, ΑΤ, Που καὶ πεντακισχελίους.

ΣΕΛΙΔ. 325, στ. 5, Αμάρδων.] Εἴ ΕΔ, ΑΤ, Μάρδων.—**Στ. 14, Τῆς ἑώας.]** Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς πρὸς ἓω.—**Στ. 16, Οἱ δὲ τὸ πρῶτον διελόντες.]** ΗΔ (συνάδουσά πως τῇ ἀρχαίᾳ μεταφράσει, Qui vero eos prius distinxere), ΑΤ, Οἱ δὲ ἔτι πρότερον διελόντες.

διελόντες. — Στ. 21, Καίπερ τὸν πρὸς.] Ἐξ ΕΔ προσειληφε τὸ ἄρθρον. — Στ. 22, Ήερὶ ΤΟΥΤΩΝ οὐδὲν ἡκρίβωτο πρὸς ἀληθειαν, οὔτε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ήερὶ τούτων οὐδὲν ἡκρίβωτο πρὸς ἀληθειαν οὐδὲν, οὔτε. Ἰσως δὲ γραπτέον καὶ, ΤΟΥΤΟΥ, τουτέστι τοῦ πρὸς Μασσαγίτας πολέμου. — Στ. 24, Ἀφικνεῖτο.] ΔΓ (ἀμείνων ἵσως), Ἀφικνεῖται.

ΣΕΛΙΔ. 326, στ. 3, Οὐ παρά γε ΕΙΔΟΤΩΝ, σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ παρά γε εἰδότων σκοποῦντες· δι' αὐτὸ μόνον τοῦτο. Ἰσως δὲ γραπτέον καὶ, ΙΔΟΝΤΩΝ. — Στ. 4, Εἴχοι.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴχει. — Ράον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ράδειον. — Στ. 10, Τὸ δὲ πόρρω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δὴ πόρρω.

ΣΕΛΙΔ. 327, στ. 1, Καθούσιοι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δοκούσινοι. — **Στ. 2,** Παρυασίων.] Οὗτοις ἐτόλμησα γράψαι, ΑΤ, Παρράσσιων, ἐν μόνον γράμματι μεταποιήσας. Εὑρηται μὲν γάρ καὶ παρὰ τῷ Πολυβίῳ χώρᾳ καλεούμενῃ Παρράσσιᾳ ἄλλᾳ καὶ παρ' ἐκείνῳ τὴν γραφὴν, ὅμολογουμένως ἡμαρτημένην οὖσαι, ἄλλοις ἄλλως μεταποιεῖν ἐπειθάλοντο (ἴδ. τὸν τελευτ. ἐκδότ. τοῦ Πολυβ. τόμ. 5, σελ. 200). Παρυασίους δὲ λέγων ἐνθάδε τοὺς οἰκοῦντας τὸ δρός τὸν Παρυασὸν, οὐ πολὺ τῆς Οίτης ἀπέχοντα, ἦς μέρος κατεῖχον οἱ ἔξης Αἰνιᾶνες. Εἰ γάρ καὶ μύθοις ἐσοίκασιν αἱ τῶν Ελλήνων εἰς τὰ περὶ τὴν Καστίαν θάλασσαν ἀποικίαι, οὐκ ἀπεικότα τούτοις ἐρεῖ ὁ λέγων καὶ τῶν περὶ τὸν Ελληνικὸν Παρυασὸν οἰκοῦντων τεινάς συναπόροι τοῖς πλησιοχώροις Αἰνιᾶσιν ἀπαίρουσιν εἰς τὴν ἄλλοδαπήν. — **Στ. 3,** Παρσίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (κάντανθα φερομένου), Παρράσσιους. Καὶ οὕτω οὕτω τὸ Παρσίους συγκοπὴ τοῦ ἀνωτέρω ἡμετέρου Παρυασίους· πλὴν εἰ μή τις προαιροῖτο μεταφέρειν ἐνθάδε, τοὺς Πάρνους, ἢ Παρίους, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἔξης, (σελ. 337) ὁ Στράβων ἐρεῖ. — **Στ. 4,** Δείκνυσθαι... ταφάς.] Τὸ μὲν Ταφάς ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταφαῖς τοῦτο δὲ καὶ ἦν ἐτόλμησα τροπὴν τοῦ Δείκνυνται εἰς τὸ Δείκνυσθαι ἐπάναγκες ὑπηγόρευσεν. — **Στ. 17,** Καὶ δὴ τοῦ μὲν ΕΙΔΟΥΣ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἰδόντος. ΔΓ, Καὶ διὰ μὲν τὸ εἶδος : Διὰ μὲν τὸ εἶδος : Καὶ τοῦ εἰδόντος. Ή δ' ἡμετέρα διόρθωσις ἔχει τι παραπλήσιον τοῖς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 267) εἰρημένοις τῷ Στράβωνι, « Καὶ δὴ καὶ σημεῖον τίθενται τοῦ κ. τ. λ. » Ἰσως δὲ καὶ, ΕΘΝΟΥΣ γραπτέον, κατὰ τὸ ἔξης (σελ. 378), σχεδόν τι ὅμοιον χωρίου, ἵν' ἦς ἐνθάδε καθ' ὑπερβατὸν, ἀντὶ τοῦ, Καὶ τῆς μὲν εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους κ. τ. λ.—**Στ. 20,**

Ἐν δὲ τοῖς δένδρεσι σμηνουργεῖται κ. τ. λ.] Ἐμπυκόνεσσε καὶ ἐν τοῖς πρόσθιν (Μέρ. Δ, σελ. 94) Στράβων τῆς σμηνουργίας ταῦτας. Γίνεται δὲ τοῦτο μέχρι καὶ δεύτερο παρὰ πολλοῖς τῶν Σκυθῶν, οὐκ αὐτομάτων τῶν μελισσῶν συνχειρομένων, ὡς ἂν τις ἡγήσατο, ἀλλὰ τῶν ἔγγων ἔγκοιλαινόντων τὰ δένδρα ὅσον τέτταρας ἢ πέντε ὑψηλότερον τῆς ρίζης ὄργυας, καὶ τὰς μελισσας ἐγκατοικίζονταν, καθάδι μικρούν ἴσορηκεν οἱ Πάλλας (Pallas, *Premier voyage. tom. II*, pag. 417, et *tom. VII*, pag. 19). Οὐδὲ προξείνεσσεν ὁ Στράβων περὶ τῆς απὸ τῶν φύλλων ἀπορρόης τοῦ μέλιτος, οὐκ ἀπεικός μὲν καὶ τοῦτο συμβαίνειν ἔσθ' ὅτε ἔσως μέντοι συνέχεε τῷ ἐν τοῖς κοιλάσμασι τῶν δένδρων ὑπὸ μελισσῶν ποιουμένῳ μέλιτι ἔτερον καταχρησιῶν ὄνομαζόμενον μέλι, παραπλήσιον τῷ τῆς Ἰταλίας ἐν Καλαβρίᾳ ἀπὸ τῆς Μελίας τοῦ δένδρου ρέοντει ὅπῳ γλυκεῖ, ὃν καλοῦσσι Μάνναν ὅποιόν εἴτε καὶ τὸ περὶ Καππαδοκίαν, Δυδίαν τε καὶ Θράκην γενόμενον ἄγει μελισσῶν μέλι (Ἀριστοτέλ. Περὶ θαυμ. ἵκουσσι. εἰς καὶ τῇ μετά τῶν σημειώτ. τοῦ Βεκυάνου).

ΣΕΛΙΔ. 328, στ. 2, Χρόνου.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὴν λέξιν.—
Στ. 21, Ἐκ πάντων, ὅτε διείργει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁτε ἐκ πάντων διείργει.—**Στ. 24, Μακεδόσιε, σρατηγεῖν ἔγνωσο.**] ΗΔ, ΑΤ, Μακεδόσιε σρατηγεῖν δ' ἔγνωρετο. Οὐ μέν Κασωνῶν ὑποπτον ἀπεφηγάμενος τὸ χωρίον, οὐδεμίκιν ἐτόλμησε διέρθωσιν ἔτιρος δέ τις τῶν κριτικῶν γραπτέον, εἶναι ἡγήσατο, Μακεδόνων σρατηγοῖς, οὐδ' ἔγνωρετο. Τῆς ἡμετέρας διορθώσεως ὁ νοῦς, ἔγνωσο μηγανόν τενα καὶ τέχνην ἔξευρεν, τουτέστι ψεύσασθαι· ἀνδ' οὐπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Δ, σελ. 301) πληρέστερον ὁ Στράβων, Στρατηγεῖν τέχνας τενάς, εἴρηκε.

ΣΕΛΙΔ. 329, στ. 4, Προφέρεται.] ΗΔ, ΑΤ, Προσφέρεται.—
Στ. 6, Ὁτε τε οὐχ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁτε δὲ καὶ οὐ γ. Ή γάρ συγχρητισις, ἀνωθεν ἀρξαμένοις, ἐσὶ, Πολύκλειτος πίστις προφέρεται περὶ τοῦ λέμνου... καὶ περὶ τοῦ ὅτε οὐχ ἐτέρος τῆς Μαιώτιδος, τεκμαριόμενος κ. τ. λ. —**Στ. 8, Ο τε οὐχος καὶ ὁ οὖτος καὶ ἄλλοι πλείους, φέρεται καὶ ὁ ιαξάρτης κ. τ. λ.**] ΗΔ, ΑΤ, Ο τε οὐχος καὶ ὁ οὖτος φέρεται καὶ ἄλλοι πλείους, καὶ ὁ ιαξάρτης.—**Στ. 11, Τούτῳ.**] ΔΓ (ἀμείνων) Καὶ τοῦτο. Ετέρος ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), Καὶ τούτῳ.—**Στ. 12, οἵς εἴη.**] ΗΔ, ΑΤ, οἵς' εἴη.—**Στ. 14, Τοῦτο δέ.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο δέ καὶ.—**Στ. 18, Συγκρούειν.**] Συμρύονται καὶ συνήγειν εἰς ἐν, υπὸδὲν δένων. Τοῦτο γάρ βούλεται

ἐνδάδε τὸ Συγκρόνειν ὅτεν καὶ Σύγκρονμα ἐκάλουν τινὲς (παρ' Ήσυχ.) τὴν σύμμικτον λοπάδα, τουτέσι εὴν ἐκ διαφόρων μηδὲν ἄλλήλοις ὁμοίων ὅψων σκευαζομένην τροφὴν, οὐν οἱ Γάλλοι Pot pourri καλοῦσι.—Στ. 20, Ἐν τῶν κατά.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐκ τῶν κατά.—Στ. 24, Τοσαύτη πρεφέρονται βίᾳ.] ΗΔ, ΑΤ, Τοσαύτην προσφέρονται βίᾳ.—Στ. 25, Εξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἀρράντον κ. τ. λ.] Παραπλήσιόν τι, ευμβαῖνον οὐ μαχράν τοῦ Καμβεριακοῦ, πόλεως πρωτευούσης ἐν τῇ Σαβανδίᾳ (Chambéry, dans la Savoie) ἵσδρηκεν ὡς Ρόντσώς. Plus près de Chambéry j'eus un spectacle semblable en sens contraire. Le chemin passe au pied de la plus belle cascade que je vis de mes jours. La montagne est tellement escarpée que l'eau se détache net, et tombe en arcade assez bien pour qu'on puisse passer entre la cascade et la roche, quelquefois sans être mouillé (Rousseau, *Confessions*, Part. I, livr. IV, tom. VI, pag. 132, édit. de 1817.).

ΣΕΛΙΔ. 350, στ. 1, Σκεπαζομένοις.] Ἐκ τῶν Χρησούμαντιῶν (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 404), ΑΤ, Σκεπαζόμενον.—Στ. 2, Θυσίας.] ΔΓ (ἀμείνων ἴσως), Θέσις.—Στ. 4, Ἀλλοστε ἄλλοι τρέπονται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλλῶς δ' ἄλλοι τρέπονται. ίσως ὀρθότερον ἀν ἔγραψα, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ τρέπονται, ἵν' εὖτε τρίτη χρόνου σημείωσις, πρὸς τὸ, Ποτὲ μὲν... ποτὲ δέ.—Στ. 11, Τυγχάνοντα.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τυγχάνοντα.—Στ. 14, Καὶ τὸ τῶν Ἄριων.] Γράφε ἀιαπληρῶν τὰς ἐξερρύσκότα τυπογράφων ἀβλεψέχ, Καὶ τὸ τῶν Μαργιανῶν, καὶ τῶν Ἄριων.

ΣΕΛΙΔ. 351, στ. 9, Καὶ οἱ ὄρυηθέντες.] Ἐξ ΔΓ προσεθηφε τὸ ἄρθρον.—Στ. 14, Διατείνουσι.] ΗΔ (τυνχόνουσα τῇ ἀρχῇ μεταφέρονται extenduntur), ΑΤ, Διαμένουσι.—Ἄρια.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαίνη γραφὴν, ΑΤ (τυπογραφικῶς, ὡς ἔστιν, ἡμαρτημένου), Άσια.—Στ. 16, Ἄριων.] Ἐν τῶν ἀντεγράφων φέρει Ἀριανῆς. ίδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.

ΣΕΛΙΔ. 352, στ. 9, Καὶ τῶν.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ τῶν.—Στ. 18, Φεύγει.] ΗΔ, ΑΤ, Φεύγει.—Στ. 23, Ἰδρύνθη.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Ἰδρύνθη.—Στ. 24, Μεζόν.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Μεζῶν.

ΣΕΛΙΔ. 353, στ. 5, Πληκτιζομένων.] ίσ.γρ. Διαπληκτιζομένων.—Στ. 8, Περὶ ὕν.] ίσως κάνθάδε ἐντικῶς (καθάπερ ἔργην ἀνωτέρω, σελ. 241) γραπτέον, Περὶ οὗ.—Στ. 12, Αράην.] Ἐξ

ΔΓ, ΑΤ, Ἀραξον. Ο δ' ἀρχαῖς μεταφράσας, Ἀραγον (Aragum) ὥρμηνευσεν. "Ιδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 14, Τὴν ἄλλην.] Ή διαγραπτέου ταῦτα (ἄπερ οὐδ' ἡ τοῦ Συλάνδρου μετάφρασις ὥρμηνευσεν), ἢ τρεπτέου εἰς τὸ Τὴν μεγάλην.—Στ. 18, Τὴν φαρέτραν ἐξαρτήσας φρυνοῦν ἐκ τῆς ἀμάξης, μίγνυται.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν φαρέτραν ἐξαρτήσας ἐκ τῆς ἀμάξης, φανερῶς μίγνυται.—Στ. 20, Μετὰ προβατίων.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Μετὰ τῶν προβατίδων.

**ΣΕΛΙΔ. 334, στ. 14, Αὐδέκαζος μὲν καὶ σκαιός καὶ ἄγριος.]
ΗΔ, ΑΤ, Αὐδέκαζος μὲν, σκαιός δὲ, καὶ ἄγριος. ΔΓ, Αὐδέκαζος μὲν, σκαιός, καὶ ἄγριος.—Στ. 18, Ἀττάσιοι.] ΔΓ, Ατάσιοι. Ο Κασωβῶν τρέπειν παρήγει εἰς τὸ Αὐγάστιον ἀμοι δὲ δοκεῖ τρεπτέου εἶναι εἰς τὸ Ἀπασιάκαι. Δηλοῖ δ', οἴμαι, τοῦτο καὶ τὰ ἔπομεν, Εἰς τοὺς Ἀπασιάκας ἐχώρησε.**

ΣΕΛΙΔ. 335, στ. 11, Βάκτραν.] Θηλυκῶς ἐνθάδε, ἡν ἐν τοῖς ἔξης οὐδετέρως, Τὰ Βάκτρα, φήσει.—Στ. 17, Δράγγη.] ΗΔ, ΑΤ, Δραγγῆ.

ΣΕΛΙΔ. 336, στ. 1, Διὰ τούτων δρόμῳ διεξίασι τὴν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς, ὅχλον οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας.] ΗΔ, ΑΤ, Διὰ τοῦτο δρόμῳ διεξίασι τὸν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς ὅχλον, οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας. Ο νοῦς, Διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς Παρθενίας, οἱ βασιλεῖς σπουδῇ καὶ συντόνως διέρχονται τὴν ἑαυτῶν χώραν [όπότε διὰ τῆς Παρθενίας ὁδεύειν αὐτοὺς συμπέσοι]. διότι οὐ δύναται τρέφειν ὅχλον.—Στ. 4, Χωρητή.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Χωρητή.—Σχεδὸν δὲ τι.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δ' ἔτι.—Στ. 7, Ράγας.] ἀνεβίβασκ τὸν τόνου ὄδε τε καὶ τοῖς ἔξης, ἀκολουθήσας Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ, ΑΤ, Ράγας.—Στ. 18, Πρὸς ἄλλοις.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Πρὸς ἄλληλους.

ΣΕΛΙΔ. 337, στ. 7, Πρὸς ἡγεμονίαν.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.—Στ. 17, Παραλείψομεν.] ΔΓ (ἴσως ἀμείνων), Παραλείψωμεν.—Στ. 19, Εὐγενῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Συγγενῶν.—Τὸ δὲ σοφῶν καὶ Μάγων.] "Ισ.γρ. Τὸ δὲ Μάγων, διαγράφοντας τὰς ἐν μέσῳ λέξεις τὸ γάρ Σοφῶν, ἐξῆγησις ἔοικεν εἶναι προσγεγραμμένη τῷ Μάγων. Τοῦτο γάρ σημαίνει τῇ Περσῶν διαλέκτῳ ὁ Μάγος, καθάπερ εἰς συλλογίσασθαι καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Α, σελ. 29 καὶ Μέρ. Γ, σελ. 127).—Στ. 20, Καθίσασθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Καθίσησιν. Τὸ ἀπαρέμφυτον δ' ἐξέφρασκεν καὶ οἱ μετα-

ρρασαι. Τὸ προηγούμενον, Ἐξ ὧν, ἀντὶ τοῦ γέφ’ ὧν ἐκδικτέον, ἵν’ ἡ ὁ νοῦς, διειπότε τῶν μόνο συνεδρίων, τοῦ τε τῶν σύγενῶν καὶ τοῦ τῶν Μάγων ἐψηφίζοντο οἱ βασιλεῖς.

ΣΕΛΙΔ. 338, στ. 2, Ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ, κατὰ τὴν ὑποσίπτουγσαν τῷ ὄρει τὰ ἔχοντες τὴν Βακτριανήν.] ΗΔ (ἀμφίβολος), ΑΤ,... καὶ τὴν ὑποστάσαν ὄρει τῷ κ. τ. λ. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 6, ὑποπεπτωχυῖα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιπεπτωχυῖα.—Στ. 12, Ἀρτακάνων.] Ἐκ τοῦ Ἀμυνικοῦ (κύρ, 6), ΑΤ, Αρτακάκνα.—Στ. 20, Τὸν δὲ βότρυν δίπηχυν.] Ὅπερ καὶ ἄλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 94) εἴρηκε.

ΣΕΛΙΔ. 339, στ. 1, Τὰς τε Ἀρειανῆς.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 2, Ἀρτεμιτηνός.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀρταμιτηνός.—Στ. 5, Τὰ μέν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ μὲν γάρ.—Στ. 7, Τόν τε Σαραβόσου.] Ἐκ ΔΓ (θὺ φέρει καὶ τὸ ἴμὸν ἀντιγράφου), ΑΤ, Τόν τε Τεσσαρεόσου.—Στ. 14, Δάρκυα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δάραψαν.—Στ. 17, Εὐκρατίδαν.] Ἐγγραψη μωρικῶς, καθά φέρεται ἀνωτέρω (σελ. 337), ΑΤ, Εὐκρατίδην.

ΣΕΛΙΔ. 340, στ. 1, Κυσίν ἐπίτηδες πρός.] Ἐκ ΔΓ (συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Κυσίν, ἐπίτηδες δὲ πρός.—Στ. 9, Καὶ δὴ διαπορεῖν ἌΞΙΟΝ, ΗΝΙΚΑ Ἀλέξανδρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δεῖ διαπορεῖν, ἡνίκα Ἀλέξανδρος. Ἐπέρα ΔΓ,... ἀξιον ἦν, ἡνίκα Ἀλέξανδρος.—Στ. 11, Εἰπεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιεῖν.—Στ. 12, Παρ’ αὐτοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρ’ αὐτοῦ. Ἰσως δὲ ἡ γραφὴ τοῦ ὅλου χωρίου τοιαύτη ἦν, Καὶ δὴ διαπορεῖν ἌΞΙΟΝ ήν, Εἰ καὶ Ἀλέξανδρος κ. τ. λ.—Στ. 21, Εὐταῖς τῇ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκε τὴν ἀντωνυμίκην.

ΣΕΛΙΔ. 341, στ. 13, Διαρρόει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαρρόειν.—Στ. 15, Τὸν Ωχον.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ἄρδρον.—Στ. 20, Ἐχου τό.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχοντα τό.—Στ. 21, Καὶ εἰς μὲν τὴν.] Διαγραπτέος μοις δοκεῖ εἶναι ὁ δεύτερος τῶν συνδέσμων· εὐ γάρ ἀνταποδίδοται πρός τὸν ἀχόμενον Δέ. Ἰσως δὲ καὶ τὸν πρῶτον χοή διαγράφειν.

ΣΕΛΙΔ. 342, στ. 4, Τὰ ἘΞΩ τοῦ Ταύρου.] ἘΣΩ, γραπτέον εἶναι ἔτεροι ὑπελαβον. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 7, Οὐδὲ ἐπὶ τούς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐδὲ περὶ τούς.]—Στ. 9, Στρατιάν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείαν.

ΣΕΛΙΔ. 343, στ. 6, Τοῦ μεγίσου τῆς οἰκουμένης.] ΗΔ, ΑΤ,

Τῆς μεγίστης οἰκουμένης.—Στ. 15, Ὁ ἐκ τῆς.] ΗΔ ἡ προσῳδία τοῦ πρώτου ἀρθρου.—Στ. 27, Τὸν φύντα κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Κρεσφόντου, μηκέτι σωζομένου δράματος, Εὐριπίδου τὰ ἔπη, ἀπερ οῦτω μυτέρρατεν ὁ Κτικίων (*Tuscul. I*, 48).

*Nam nos decebat cœtus celebrantes domum
Lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
Humanæ vitæ varia reputantes mala;
At qui labores morte finisset graves,
Hunc omnes amicos laude et lætitia exequi.*

ΣΕΛΙΔ. 344, στ. 9, ἴππαριοις.] Ἰσως ἐκ τοῦ ὑποκοριτικοῦ ἀεύτεν, ἴππαριον, τὸ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσιν, ἀφαιρέσσει τῶν ἀρχετῶν δύο εἰχείων, Φαρίον, καὶ κατὰ συγκοπὴν Φαρίν, ἵππουν ἀπλῶς σηματίνουσσεν ὃν καὶ Φάραν ἀρσενικῶς ἔλεγον. Οἱ δὲ Γερμανοὶ ἀφελόντες τὸ πρώτον γράμμα, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ ἀντίστοιχον τρέψυσσες, Pferd καλοῦσσε τὸν ἵππον. Εἶτεροι δὲ Ἀρχαβικὸν εἶναι βούλουται τοῦ Φαρίου ἢ Φάρα τοῦνομα.—Στ. 14, Ταπύρων.] ΗΔ (συνάδουσσα τῇ ἐν τοῖς ἑξῆς γραφῇ τοῦ Στράβωνος), AT, Ταπυρίων.

ΣΕΛΙΔ. 345, στ. 2, Τῷδε, ἢ τῷδε τῷ κλίματι] ΗΔ, AT, Τοῦδε, ἢ τοῦδε τοῦ κλίματος.—Στ. 11, Χελιδονίας.] ΗΔ (συνάδουσσα τῇ ἐν τοῖς ἑξῆς γραφῇ τοῦ Στράβωνος, καὶ Στεφάνω τῷ Βυζαντίῳ), AT, Χελιδονίας.—Στ. 13, Μικρούς.] Ισ.γρ. Μακρούς.

ΣΕΛΙΔ. 346, στ. 5, Βασιλειστηνήν.] Ἐξ ΕΔ, AT, Λιστηνήν.

ΣΕΛΙΔ. 347, στ. 15, Περιλαμβάνουσσα.] Ἐξ ΕΔ, AT, Περιλαμβάνουσσα.

ΣΕΛΙΔ. 348, στ. 9, Ἀπὸ τοῦ.] Ισ.γρ. Ἀπὸ του, ἐγκλιτικῶς.—Στ. 10, Ήγεμόνος Ἀτροπάτου.] Ἐκ ΔΓ, AT, Ἀτροπάτου ἡγεμένος.—Στ. 11, Καὶ ταύτην.] Διεγραπτέον ἵσως τὸν σύνθεσμον, ὃν οὖδ' ὁ τάξις Χρηζομαχείς (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 406) συντεταχὼς ἔγραψεν, οὖδ' οἱ Λακενοὶ μιταρροκταὶ ἡρμήνευσαν.—Τῆς μεγάλης.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸ ἀρθρον.—Στ. 20, Καὶ μυρίους.] Ἐκ ΔΓ, AT, Καὶ κατὰ μυρίους.

ΣΕΛΙΔ. 349, στ. 1, Καπυρωθεῖσιν.] ἀποκατέσησα τὴν προτέραν γραφήν, συνάδουσσαν καὶ τοῖς ἀντιγράφοις, AT, Καπαπυρωθεῖσιν. Εἴτε δὲ τὸ Καπυροῦσσαι, καταξηροκάνισθαι (ἐφ' ἡς ἐννοίας ἀνωτέρω, Μέρ. Α, σελ. 257, Στράβων ἐχρήσατο τῇ λέξει), κατεστθεῖσθαι, κατακειμένωσκεσθαι. Καὶ ἵσως ἐντεῦθεν ἐτι θεοῦ καὶ τὸν Ήσύχιον.

α Κραυβαλίζουσε, καπυρίζουσι, ΚΑΤΑΣΕΙΟΥΣΙΝ ἡ γράφοντας ΚΑΤ-
ΕΣΘΙΟΥΣΙΝ. Δέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ηέσυχος, «Κραυβαλέος, ἔκροδος καὶ
ἡ καπυρός.» — Στ. 3, Περικόπτονται.] Κλέπτονται, συλαγωγοῦνται,
ληλατοῦνται. ὅθεν καὶ «Περικόπται, χλῶπες» παρὰ τῷ Φωτίῳ. —
Στ. 10, Οὐέρα.] ΗΔ, ΑΤ, Οῦερα. — Στ. 16, Ἀλλα εὐδαιμονικ.]
Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Αλλά εὐδαιμονικ. — Στ. 25, Λριανῶν.] Λριανίων,
τίκας γραπτέου εἶναι δὲ Δουλεῖλας. Μῶν Λλιθινῶν; οὓς ἀνωτέρω (σελ.
318) ἕξ μυριάδας ἀνδρῶν ὄπλιζειν εἴρηται.

ΣΕΛΙΔ. 350, στ. 3, Όν ἐκεῖνος.] Ἀποκτένησα τὴν προτέρου
γραφήν, ΑΤ, Όν, ὡς εἰκὸς, ἐκεῖνος. — Στ. 8, Σταθίων ἐποίησε,
πλέον.] Οκακῶς ἐξίχθη ὑπὸ τῶν τυπογράφων, σιεύσηδω, Σταθίων,
ἐποίησε πλέον. — Στ. 15, ΉΝ τὰ Ἐκβάτανα... χειμάδιον τοῖς Πέρσαις.
Ομοίως ΔΕ ΚΑΙ τοῖς ἐκείνους κ. τ. λ.] Κενὸν κατέλιπον τόπουν μιτά
τὸ Ἐκβάτανα, δηλῶσαι βουλόμενος τὸ κολοβὸν τοῦ χωρίου. Αὐτὸς
γάρ ὁ Στράβων μικρὸν ἀνωτέρω (σελ. 348) εἴρηται τοὺς βασιλεῖς
Θεριζεῖν μὲν ἐν Ἐκβάτανοις, χειμάζειν δὲ ἐν Σελευκείᾳ· ταῦτὸ δὲ τοῦτο
ἔρει καὶ μετ' ὀλίγα (ἐν τῷ τέλει τῆς τῆς σελίδος), καὶ τρίτου αὐθις
ἐν τοῖς ἑξής (Μέρ. Γ, σελ. 167) γίνεται, ὅτι τὸν πλησίον Σελευκείας
Κτησιφῶντα χειμάδιον ἐποιεῦντο οἱ βασιλεῖς τῶν Παρθυαίων. Ή τοί-
νυν εὗτω χρὴ πληροῦν τὸ κενὸν, αἱ ΉΝ τὰ Ἐκβάτανα [Θερινὸν βα-
ν σιλειον, ή δὲ Σελεύκεια] χειμάδιον τοῖς Πέρσαις. Όμοίως δὲ καὶ
τοῖς ἐκείνους κ. τ. λ.», ή μικρά τενα μεταποιοῦνταις, οὕτω γρά-
φειν καὶ σιέζειν, αἱ ΉΝ τὰ Ἐκβάτανα τοῖς Πέρσαις, οἷμοίως ΚΑΙ τοῖς
ἐκείνους καταλύσασι Μακεδόσι, τοῖς τὴν Συρίαν ἔχουσι, καὶ
νῦν ἔτι τοῖς Παρθυαίων βασιλεῦσι τὴν αὐτὴν παρέχεται χρείαν
τε καὶ ἀσφάλειαν.» — Στ. 19, Παρθυαία.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Παρ-
θυαίων.

ΣΕΛΙΔ. 351, στ. 3, Τούτοις τε.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τούτοις δέ. — Στ. 8,
Τῷ Ζάγρῳ.] Ἀρσενικῶς, πανάπερ ὀνόμασεν ἀνωτέρω (σελ. 349),
Ο Ζάγρος εἴρηκε δέ (σελ. 347) καὶ Τὸ Ζάγρεον ὄρος. Πολύ-
βιος δέ (ε, 44) Τὸ Ζάγρον αὐτὸ καλεῖ· οὐ καὶ τὴν λέσιν ἴφενθω
μοι παραθεῖναι μικρὰς χρήζουσαν διορθώσεως, «Προσεβλημένη τὸ
Ζάγρου ὄρος· ὃ τὴν μὲν ἀνάβασιν ἔχει πρὸς ἑκατὸν σάδια, ΔΙΑ-
ΦΟΡΑΣ δὲ καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχουν ἐν αὐτῷ, διέζευκται κ. τ. λ.»
γραπτέον γάρ, οἵμαι, ΔΙΑΦΥΆΣ, ὅπερ ἐξὲ διατομάς, διασχίσεις. —
Στ. 12, Απάμεικ ἡ πρὸς Ράγας, καὶ αὐτὴ Ράγα.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ,
τὸ δὲ ἕξ ΕΔ, ΑΤ, Απάμεια, καὶ ἡ πρὸς Ράγας καὶ αὐτὴ

Ράγεια.—Στ. 15, Ἀρτεμιτηνός.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀρταμιτηνός.

ΣΕΛΙΔ. 352, στ. 6, Οὐ πολύ.] Ἐξ ΕΔ ἡ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως.

ΣΕΛΙΔ. 353, στ. 1, Σεβασμὸς Θεοπρεπῆς κ. τ. λ.] οἵτε καὶ θεὸν ἐπονομάζειν τὸν βασιλέαν διὸ καὶ Αἰσχύλος (Πέρσ. 155) χορὸν παράγει τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις προκυλινδουμένων κολάκων, λέγοντα πρὸς τὴν γυναικαν Δαρείου, μητέρα δὲ Ξέρξου,

Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.

—Στ. 16, Καὶ τοῦ μέν.] Ἐξ ΔΓ, ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.—Στ. 26, Ὁρεῖδες μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς βασιλεῦσι.] Ἰσ.γρ. Όρείδες μόνον (ἢ μόνοις) καὶ τὸ τοῖς βασιλεῦσι. Τὸ γὰρ μᾶλλον οὐδὲ ὁ ἀρχαῖος Λατένος μεταφραστὸς ἡρμάνευσε.

ΣΕΛΙΔ. 354, στ. 2, Ἐλάττους... συμφορὰν ἡγεῖσθαι.] Οὐχ οὕτως ἐκδεκτίου, ὥσπερ εἰ παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ καὶ οἱ ἄνδρες πολλάς εἶχον γυναικας, καὶ πολλοὺς αἱ γυναικες ἄνδρας ἀλλὰ παρ’ οὓς μὲν, πολεμοῦσι πρὸς τοὺς ὄμόρους, συνιέχους πλείσους πεσεῖν, τῶν περιγενομένων ἐκαῖσος ἐπάντηκες πολλάς ἐλάμβανε γυναικας παρ’ οὓς δὲ πολέμιοι ἐπιδραμόντες πλείσας ἀπῆγον αἰχμαλώτους, ἐκάστη τῶν περιλελειμμένων διέτη τὴν αὐτὴν ἀνάγκην πολλοῖς ἀνδράσιν ἐμίγνυτο (ἴδε τὸν Ἀγγλον Paley, *Moral and political philosophy*, vol. I, pag. 319).—Στ. 7, Φωχθέντων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Φρυγθέντων.

—Στ. 9, Θηρίοις.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Θηρίοις.

ΣΕΛΙΔ. 355, στ. 18, Τοῦ Ταύρου τε καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τοῦ ΤΑΥΡΟΥ τε, καὶ τοῦ Εὐφράτου Μεσοποταμίας. Οἱ δὲ Δουνδεύης καὶ ἀΝΤΙΤΑΥΡΟΥ δεῖν γράφειν δύετο. —Στ. 21, Γορδυηνήν.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα πάλαι ἐν ταῖς εἰς τὸν Πλούταρχ. Ἀλέξανδρ. σημειώσ. Μέρ. Δ, σελ. 426), ΑΤ, Γοργοδυληνήν. Παράθετες τούτοις τὰ ἀνωτέρω (σελ. 347), ἐν οἷς ἐλεγεν, ὅτι μέρος τι τοῦ Ταύρου Γορδυαῖα ὅρη ἐκκλεῖτο, ἐν οἷς ἦν καὶ τὸ Νάσιον ὅρος, ὅπερ ἐξαιρόμενον ἐπὶ πλέον ἐποιεῖ τὸν Νιφάτην. —Στ. 24, Παρατίνει.] Ἰσ.γρ. Παρατείνων.

ΣΕΛΙΔ. 356, στ. 16, Κατὰ τὰς ὑπερβολὰς ΤΩΝ ΟΡΩΝ πολλάκις καὶ συνοδίας ὅλας ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ... ὅλας κατὰ τὰ ὅρη ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι. Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, συνάδουσαι τισι τῶν ἀντιγράφων, ἔφερον... ὅλας ΤΩΝ ΟΡΩΝ ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι. ΔΓ (διχα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης λέξεως)... ὅλας ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι,

Η τοίνυν γραπτέον... ὅλας ἘΜΠΟΡΩΝ ἐν τῇ χιόνει καταπίνεσθαι, καθάπερ διώρθωκα ἐν ταῖς Χρησομαθείσις (Μέρ. Γ, σελ. 408), ή αἰνωθεν ἀρξαμένους, Κατὰ τὰς ὑπερβολὰς, τῶν ἘΜΠΟΡΩΝ πολλάκεις καὶ συγοδίεις ὅλας ἐν τῇ χιόνει καταπίνεσθαι. Ἐμπόρων συνοδίαι εἰσὶ τὰ Τουρκιζὶ καλούμενα Κερδάνια.

— Στ. 21, Λανορύττεσθαι τε καὶ.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδεσμού. — Στ. 23, Χρησὸν ὕδωρ, ὡς ἐν ΧΙΤΩΝΙ.] Ἐγράψεις ἀν, εἰ μὴ τὸ ἔξης Χιτώνων ἐκώλυτος, ΧΙΟΝΙ, ἵν' ἦν ὁ νοῦς, Χρησὸν ὕδωρ, ὃσον ἀνθίζεται χρησὸν εἶναι τὸ ἐν χιόνι ὕδωρ.

ΣΕΛΙΔ. 357, στ. 12, Ακιλεισινήν.] Γράφεις, Ακιλεισινήν.—Στ. 19, Τὸ τείχος.] ΔΓ (ἀμείνων) Τοῦ τείχους.—Στ. 22, Αρταουάσδου.] ΗΔ (ἴνα συμφωνῆ τῇ ἀνωτέρῳ, σελ. 350, γραφῆ), ΑΤ, Αρταβάσδου.—Στ. 24, Αρταγήρας.] Πληθυντικῶς, ἀπ' εὐθείας τῆς, ή Αρτάγηρα.

ΣΕΛΙΔ. 358, στ. 7, Κυκλέα μεθερμηνευθεῖσα.] ΗΔ, ΑΤ, Κυκλέαν ἡ ἐρμηνευθεῖσα. Εἴρηκε δ' ἄλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 284), α Τοῦτο δὲ μεθερμηνευθὲν Νοβουμκώμουμ λέγεται.» Καὶ αὖθις (Μέρ. Γ, σελ. 159), α Καὶ τοῦνομα μεθερμηνευθὲν ἐξει Καυῆλου «οἶκος.» — Στ. 10, Ρήτται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ρύπται.—Στ. 13, διὰ τὴν ὀξύτητα... Τίγρεις καλούντων τὸ τόξομα.] Τίροι οἱ Πίρσαι, νῦν καλοῦνται τὸ βέλος τοῦ τόξου. Τοιοῦτον δὲ τι ἐμφαίνει καὶ ὁ Ἰσύχιος, λέγων, α Τίροη τὸ ὀξύ τοῦ Πίρσαι. — Στ. 24, Καὶ ἐν τοῖς.] Ἐκ ΔΓ προσειληφει τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 359, στ. 3, Άνεῳχθη.] ΗΔ, ΑΤ, Άνηχθη. Εἴρηκε δὲ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 116) α Μέταλλον ἀνέῳχεν. — Στ. 9, Μιθρικοῖς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μιθρακηνοῖς. Εἰς τὸ θύεσθαι τῷ Μιθρῷ, οὐ δὲ ἐορτὴ ἐκάλεστο, Τὰ Μιθριακά.—Στ. 15, Καὶ τῆς διυγχεως τῆς χώρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τῆς χώρας τῆς διυγχεως.—Στ. 16, Τῷ Αρταουάσδου.] Ἐπανόρθου τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα, γραφῶν, Τῷ πατρὶ τοῦ Αρταουάσδου.—Στ. 19, Ἰππάρχῳ δέ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἰππάρχῳ δέ. Ισως δέ καὶ διαγραπτέον ὅλως ἀμφότερα παρὰ γάρ τῷ Πλουτάρχῳ (Πομπ. § 33) οὐδέτερον εὑρηται, λέγοντει, «Στρατιώτῃ μὲν ἡμίμυκιον, ἐκποντάρχῃ δὲ μνᾶς δέκα, χιλιάρχῳ δὲ τάλαντον.» Σκόπει δὲ καὶ, ὅτι ἀντὶ τῶν παρὰ Στράτων Πεντήκοντα καὶ ἐκατὸν δραχμῶν, ὁ Πλούταρχος, ἡ μέμυκειον εἴρηκεν (ὁ δύνεται δραχμάς πεντήκοντα). ὅπειν οἴμαι καὶ παρὰ τῷ Στράτωνι γραπτέον εἶναι, Πεντήκοντα δραχμάς, διαγράφοντας τὸ ἐπόμενον, Καὶ ἐκατόν.

ΣΕΛΙΔ. 360, στ. 6, Κυρσεῖλον.] Ἰσως, Μυρσεῖλον, ὡς ὑπογεεῖ.

παρούσης ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφράζεται, παρ' ὃ Mysilius Μυσίλιος; (τυπογράφων ἔσως ἀμφοτίχ) γέγραπται. Εὑρηται μέντοι καὶ τὸ δὲ τοῦ καὶ κύριου Κυρσίλος παρὰ τῷ Δημοσθένῃ (Περὶ Στεράν. σελ. 296). — Στ. 12, Θετταλικούς.] ΗΔ (ἢν καὶ ἔτεροι ὑπενόησαν), ΑΤ, Αἰτωλεκούς. — Στ. 18, Μιμησιν, τὴν τῶν ὑποκριτῶν διασκευήν.] ΗΔ, ΑΤ, Μιμησιγ· τὴν τῶν ὑποκριτῶν δὲ διασκευήν. — Στ. 21, Κατεσκευάσαν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσσει), ΑΤ, Κατέσκαψαν.

ΣΕΛΙΔ. 361, στ. 1, Καὶ τὸν ἐν Ἀρμενίᾳ δὲ, ἀπό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῦτον ἐν Ἀρμενίᾳ ἀπό. — **Στ. 14,** Οἰκησαι.] "Ισ.γρ. Οἰκισαι. — **Στ. 15,** Νίβαρον.] ΗΔ (συνάδουσα ὡπέρ ἀνωτέρῳ, σελ. 355 πεσσηγόρευσεν αὐτὸν ὄνόματι), ΑΤ, Ἰμβάρον. — **Στ. 16,** Τὸν Ἀβάριδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν τῆς Ἀβάριδος. Εἶτα ΔΓ, Τὸν τῆς Βάρεως. — **Στ. 18,** Σχολαράρχη.] Περισκὸν εἶναι φρασὶ τοῦνομα συγκείμενον, ἐκ τοῦ Σάρα, ὁ ἐτε νεφρᾶλή, καὶ τοῦ Πάρος, τοῦ σημαίνοντος τὸ χωρίζειν ἢ ἀπομερίζειν. — Οἶον νεφρᾶλοτόμους.] Διαγραπτέον ἔσως τὰς δύο ταύτας λέξεις, ἵνα μὴ δις ταύτα λέγη. — **Στ. 20,** Περισκελιεῖς.] ΔΓ, Περισκυθεῖς. Καὶ τοῦτο μὲν ἡνίκη, ἀποδειροτόμους* οἱ δὲ Περισκελιεῖς (ἢ γυναικίν τοις οἴσμα γραφήν) εἰσὶν, οὓς οἱ Γάλλοι coupe-jarrets καλοῦστι.

ΣΕΛΙΔ. 362, στ. 12, Άρτάτης.] Γραπτίον Ἀρσάκης καθά φέρεται παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ (λέξ. Σωφηνή), τοῦτο παρατιθετέοντα Στράβωνες τὸ χωρίον. — **Στ. 23,** Τῆς Ιβηρίας.] Γραφὴ προδήλως ἡμαρτημένη, περὶ τῆς ἐπιθετικῆς τάς Γαλλικάς σημειώσεις.

ΣΕΛΙΔ. 363, στ. 16, Ήρόδοτος λέγει.] Ἐπειδεὶ τὸν Ήρόδοτον (ά, 93). Προφυείρως μέντοι τὸ περὶ τῶν Βεβυλωνίων γυναικῶν ἴσορούμενον παρὰ τῷ αὐτῷ Ήροδότῳ (ά, 199) ἐνθάδε ἂν ὁ Στράβων παρίβαλλε.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 365, στ. 2, Μεταβολάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰς μεταβολάς. — **Στ. 7,** Εποικησάντων.] ΗΔ, ΑΤ, Μετοικησάντων.

ΣΕΛΙΔ. 366, στ. 22, Ήρόδοτος... καλεῖ.] Κατ' αἰγγὺς τῆς ἴσοριας (ά, 6).

ΣΕΛΙΔ. 367, στ. 4, Ή Επίκτητος.] Εἰλειπτικῶς τοῦ Φρυγία, ἢν τοῖς ἑταῖς (σελ. 380, 409 καὶ 414) καὶ Εὐρ' Ελλησπόντῳ